

MÚSICA ■

Escollits els 18 finalistes del Sona9, amb l'osonenc Dan Peralbo entre ells

TECNOLOGIA ■

La Unió Europea proposa un marc regular comú per a la intel·ligència artificial

ECONOMIA ■

La polèmica ampliació de l'aeroport, entre l'impacte econòmic i l'ambiental

MAGAZÍN

Divendres, 4 de juny de 2021

SHEILA QUERALT

"No explotem totes les possibilitats del llenguatge"

ENTREVISTA

SHEILA
QUERALT

“Unabomber és el cas més mediàtic per entendre què fem els lingüistes forenses”

Està acostumada que la gent se sorprengui de la seua joventut, sigui en un judici o en un curs especialitzat al cos dels Mossos d'Esquadra. Sheila Queralt és una de les lingüistes forenses de referència a l'Estat espanyol. Nascuda a Balaguer fa 33 anys, va començar estudiant Traducció i Interpretació a la Pompeu Fabra i acumula un currículum acadèmic que inclou dues llicenciatures, un doctorat, mitja dotzena de màsters i un parell de postgraus. Tot, des que tenia 20 anys, encarat a la lingüística forense. Ara dirigeix el laboratori SQ Lingüistas Forenses i ha escrit el llibre 'Atrapados por la lengua' (Larousse).

Text: Jaume Castellví
Fotografia: Júlia Castells Ribalta

Va fer Traducció i Interpretació una mica per casualitat i allà va descobrir la passió de la seua vida. Des d'aleshores tota la seua carrera professional ha girat al voltant de la lingüística forense, “disciplina que combina les meues passions per la llengua, el dret i la curiositat científica”.

No tothom pot dir que ha trobat la seua vocació professional.

Quan estudiava tenia la sensació que aquella facultat no acabava de ser el meu lloc fins que vaig veure l'anunci d'un curs de Lingüística Forense en un cartell. Allò em va canviar la vida.

El primer que vaig pensar en llegir que era lingüista forense va ser en Unabomber.

És el cas més mediàtic i paradigmàtic... fins i tot en van fer una sèrie a Netflix.

Un home que es passa molts anys portant de corcoll l'FBI (posant bombes i enviant textos reivindicatius als mitjans) i al final l' enxampen estirant el fil del seu estil literari.

Per sort els casos vinculats a delictes de sang són molt pocs.

Quina és la seua recomanació si em volgués dedicar al crim organitzat?

Ser molt breu.

Per no poder comparar els textos escrits pel criminal i els de la persona sospitosa?

Exacte. En el seu cas, per exemple, analitzant els textos segurament arribaríem a la conclusió que el

sospitós és una persona amb un cert domini de la llengua i que és prou sofisticat com per mirar de camuflar-ho.

Què és allò que em passaria per alt perquè ho tinc integrat de forma mecànica i inconscient?

La sintaxi. És la manera com ordenem les paraules i com construïm el món. Això ho tenim molt interioritzat en la nostra manera de pensar, d'ordenar les idees i projectar-nos. És una de les coses més estables i inconscients. Si ens pregunten com ordenem les frases la nostra resposta automàtica serà: subjecte, verb i predicat. Però quan comencem a analitzar-ho ens adonem que les adverbials temporals sempre les poso al davant, per exemple. I les de lloc? Aquestes potser les poso entre el subjecte i el verb. Això ho aprenem i ho consolidem de petits. Després la gent que arriba a estudis superiors té més habilitat o tendència a utilitzar subordinades, però no és obligatori.

Les frases amb subordinades són més complexes i molta gent les considera fruit d'un pensament més elaborat.

Això ens passa molt amb els estafadors com Rodrigo Nogueira, que ha enganyat desenes de dones arreu de l'Estat. Són gent que generalment no té estudis superiors i per aparentar un cert nivell intel·lectual tendeix a utilitzar moltes subordinades i adverbis amb *-ment*. Tot és *òbviamment*, *obstinament*, *clarament*, *evidentment*. D'entrada pot tenir una aparença més complexa, però quan ho analitzes amb detall t'adones que falta coherència i cohesió. Els textos no s'aguanten.

Però són gent que sap molt bé què han de dir en cada moment.

En aquest sentit sí que són bons comunicadors. Tenen molta psicologia, saben llegir molt bé què necessita sentir tothom en qualsevol moment. El problema és que utilitzen aquesta habilitat per fer mal a la gent.

És que a través de les paraules se'n pot fer molt, de mal. El ciberassetjament és, malauradament, un problema social que cotitza a l'alça avui en dia.

Tenim bastants casos d'aquesta naturalesa i la veritat és que si hi ha menors pel mig són els que m'afecten més. Per contra, quan pots demostrar que un menor no està mentint i l'ajudes a sortir d'un context de violència és molt satisfactori; estem parlant d'identificar qui li està fent la vida impossible i aturar l'assetjament. En altres casos aconseguixes que un menor deixi d'estar manipulat per un dels progenitors, posant-lo en situacions desagradables i per resoldre conflictes que són entre adults.

Sempre acaba als jutjats?

No sempre, també ens arriben consultes privades de persones que tenen dubtes sobre uns escrits i volen saber l'estat de la qüestió abans de prendre cap decisió. Enganys de parella, per exemple.

Per descobrir qui és l'amant?

Hem tingut algun cas una mica més rocambolesc. Un home sospita que la seua parella té un amant i en lloc de treure el tema es crea un perfil fals amb la intenció de seduir-la. Aleshores la dona comença a sospitar que el desconegut que intenta flirtejar amb ella és el seu propi marit fent-se passar per un altre. Aleshores és la dona qui ve a nosaltres per esbrinar si és ell o no.

La primera reacció és pensar que la gent està molt malament.

Doncs ens ho demanen més sovint del que sembla.

Els mediterranis i llatins tenim fama de ser molt xerraires, però no sé si ens comuniquem bé.

Penso que no explotem totes les possibilitats del llenguatge. No eduquem prou els infants perquè explotin totes les habilitats del llenguatge, a explotar la capacitat innata que tenim per comunicar-nos, per treure-li tot el seu potencial. Sovint no sabem adaptar-nos al context, utilitzem un mateix registre sense distingir on som.

Tot això en l'era de les xarxes socials i la hiperconnectivitat.

“Quan pots demostrar que un menor no està mentint i l'ajudes a sortir d'un context de violència és molt satisfactori”

És que s'hauria de treballar a les escoles des de petits, perquè la llengua és la manera com ens comuniquem i transmetem allò que volem dir. Sabem posar noms a les coses, sabem identificar un substantiu però no sabem per a què serveix. És com si un cuiner sabés reconèixer tots els estris d'una cuina però no en conegués totes les possibilitats. No serveix de res conèixer tots els ingredients d'una paella si després no saps fer-la correctament.

Això ens porta a equívocs constants, també quan ens relacionem amb institucions públiques o grans corporacions. Aquest és un altre filó de treball?

La nostra feina és veure si el text pot tenir diferents lectures i determinar la més probable. Després el jutge decideix, nosaltres som pèrits. Generalment és una mala redacció, errors en la puntuació. També és típic del llenguatge jurídic fer oracions massa llargues. En això també s'hi està treballant, a aconseguir que els textos jurídics siguin més entenedors. Més senzill per evitar confusions. Hi ha textos que també són ambigus per tal de deixar-se una porta oberta a escenaris que no havien previst. Garantir-se que es pugui aplicar en futures situacions. En el cas de les pòlisses d'assegurances o clàusules de bancs sovint em semblen mancances de redacció. En aquest sentit estan millorant perquè han perdut alguns casos als jutjats per aquest fet.

Com la tracten als judicis?

Alguns advocats voldrien que fos més gran per transmetre més solvència, però mai no hem tingut cap problema perquè ens acceptin la prova pericial.

OPINIÓ

**Pere Martí
i Bertran**

Eduard Toda: una vida de pel·lícula

En més d'una ocasió he pensat que d'uns quants homenots (deixeu-me utilitzar aquest terme tan planià) catalans, si haguessin nascut als Estats Units o a la Gran Bretanya, de ben segur que en tindríem més d'una pel·lícula. Hi he tornat a pensar arran de trobar, en tres llibres ben diferents que he llegit recentment, un personatge massa desconegut encara, malgrat tenir una biografia extraordinària i d'allò més interessant. Em refereixo a Eduard Toda i Güell (Reus, 1855- Poblet, 1941), un home tan polifacètic que costa i tot definir-lo o encaixar-lo en una disciplina, un home tan apassionat que de seguida va destacar en tot allò que li va interessar, un home tan generós que l'hem de considerar un dels grans filantrops i mecenes d'aquest nostre país, que tan aviat oblida els seus fills il·lustres.

L'he trobat, com apuntava suara, en tres obres publicades recentment: en la novel·la sobre el jove Gaudí de Maite Carranza, titulada *L'alè del drac* (La Galera, 2019), amb un paper secundari, però d'allò més interessant, i amb la certitud, quan l'acabes, que Toda es mereixeria una novel·la per a ell sol; en

una novel·la d'un subgènere entre la fantasia i la ciència-ficció anomenat *steampunk*, *Les esferes del temps*, de Rubèn Montaña (La Galera, 2021), en què també té un paper secundari, però d'allò més especial, ja que l'autor li adjudica un cos d'infant a causa d'haver estat en contacte amb una de les tres esferes del temps; i finalment, l'he trobat, aquí com

*Les seves aportacions
el van fer destacar en
egiptologia, diplomàcia,
historiografia,
antropologia i bibliofília*

no podia ser d'altra manera, al volum *El gran llibre dels exploradors catalans*, de Joan de Déu Prats (Comanegra, 2021), ja que l'autor li dedica un dels capítols destacats, al costat de Gaspar de Portolà, Domènec Badia/Alí Bei, Aurora Bertrana, Fèlix Cardona... En una mena de resum final, hi sintetitza, amb molt

d'encert, una vida frenètica de la qual, com he dit, podrien sortir més d'una pel·lícula: "Toda estava inoculat per la passió per conèixer món. I les seves aportacions, a banda d'una gran producció escrita, van ser ben remarcables" (pàg. 109). Unes aportacions que el van fer destacar en egiptologia, diplomàcia, historiografia, antropologia, bibliofília... Sempre amb resultats espectaculars i sempre tenint present aquell país que, al costat de tants i tants homes de la Renaixença, volien recuperar, volien fer gran, volien acostar a les altres cultures europees. No és pas perquè sí que Josep Pla li dedicà un dels seus homenots, ni que Enric Calpena l'anomenés "l'Indiana Jones català" en un article publicat a la revista *Sàpiens* (núm. 68, juny 2008). Em sap greu no poder-vos-en explicar més coses, però si us n'he despertat una mica la curiositat, us recomano el documental de Ramon Masip, Toni Orensanz i Manel Vinuesa que es va fer l'any 2016, arran del 75è aniversari de la mort del polifacètic reusenc, titulat *Les 7 vides d'Eduard Toda*, i que potser alguns ja heu vist, ja que tant TV3 com el Canal 33 l'han emès.

Xavier Menós

DE PAS

La poètica d'Enric Miralles

L'inexorable pas del temps s'ha encarregat d'esculpir el llegat de l'arquitecte català Enric Miralles. Mort aviat farà 21 anys, i amb només 45 anys, l'univers d'aquest artista és celebrat a la ciutat de Barcelona amb sis mostres que engloben totes les facetes d'un arquitecte d'una genialitat només comparable amb la d'Antoni Gaudí.

Miralles va ser un artista total. Amb un traç ràpid que amagava hores d'anàlisi i d'esforç creatiu, Miralles construïa edificis que dialogaven amb el paisatge preexistent. Miralles enterrava els seus edificis, tot deixant al descobert les capes geològiques que expliquen la història d'un indret molt concret. Les seves construccions arrelaven fortament en un terreny esquerp, per després elevar-se amb una delicadesa i bellesa només comparables amb la del vol d'una libèl·lula.

Quatre dels seus projectes (dos cocreats amb la seva primera sòcia, Carme Pinós, i dos amb la seva última esposa, Benedetta Tagliabue) contrasten amb la bellesa gòtica i austera del Saló del Tinell de Barcelona. El cementiri d'Igualada, el Palau d'Esports d'Oscà, el Mercat de Santa Caterina i el Parlament

d'Escòcia, a Edimburg, són quatre edificis excepcionals que resumeixen l'esperit d'un arquitecte poeta. El d'un artista que no va voler deixar res a l'atzar: del pany de la porta a l'estructura de fusta que sosté un sostre ceràmic multicolor, tot va estar mil·limetrat, tocat i mesurat per un autor que sabia sintetitzar l'essència d'un país en una construcció sin-

*Miralles desconstruïa
amb instantànies la seva
vida i també el paisatge
que seria habitat pels
seus edificis*

gular com la del Parlament d'Edimburg.

Miralles veia la vida i l'arquitectura amb forma de *collage*. Prestant una tècnica fotogràfica popularitzada pel pintor David Hockney, Miralles desconstruïa amb instantànies la seva vida i també el paisatge que seria habitat pels seus edificis. L'explosió creativa i expansiva

d'aquest arquitecte transformat en fotògraf et roba la respiració en una segona mostra que s'ha organitzat al Centre d'Arts Santa Mònica i que és de visita obligatòria, ara que ja no existeix l'estat d'alarma.

El pas del temps llaura arrugues a la nostra cara, però també ho fa en els edificis que habitem. Són com els troncs de fusta gravats en el terra del cementiri d'Igualada, que imitant el transcurs d'un riu ens recorden, permanentment, el nostre destí. En la nostra mort impar-

L'obra de Miralles, de l'arquitectònica a la fotogràfica, ens invita a repensar qui som. Ens fa sentir petits sota l'estructura horitzontal d'un voladís poderós a la Barceloneta, però també ens fa elevar en l'interior d'un mercat de fruites i verdures al barri del Born. Miralles també ens ajuda a mirar la realitat amb ulls nous. Així va ser com em vaig sentir en abandonar el Centre d'Arts Santa Mònica quan l'avinguda del Paral·lel i les Rambles, el Raval i la quadrícula de l'Eixample, s'expandien i es desconstruïen en el meu cervell, imitant un dels seus *collages*.

OPINIÓ

Josep Burgaya

DES DE FORA

Criptomonedes

No hi ha fòrum de joves en el qual no surti el tema del bitcoin o altres monedes virtuals com a camí per enriquir-se de manera ràpida i fàcil. Qui més qui menys hi ha posat algun diner i els més agosarats han convençut pares o avis, que no entenen de què carai parlen, que en comprin amb els seus estalvis ja que es veu que això de la tecnologia *blockchain* resulta la versió moderna i segura del que a nivell evangèlic era la multiplicació dels pans i els peixos. Més que grans quantitats, s'acostumen a fer petites o mitjanes aportacions per no quedar-se fora de tan bon negoci. Una vegada més, s'obvia la noció de risc i aquí és altíssim. Per fer la compra, es recorre a empreses intermediàries que cobren una quantitat desmesurada per fer-ho. Aquestes sí que fan un molt bon negoci. Compten amb la credulitat de nois, que s'han empescat quatre informacions insuficients sobre el tema i, en general, bones dosis d'ignorància, empesos a *fer negocis* que no són més que posicions especulatives sense cap mena de sostenibilitat a mitjà o llarg termini. El problema és que s'ha generat una autèntica addicció fonamentada en una fe induïda i en una pulsio ludòpata que només pot acabar entre malament i molt malament. Sorpren de veure com la forma d'expansió d'aquestes *inversions* es fa en forma de taca d'oli utilitzant el sistema de comercialització triangular que ja s'ha utilitzat en molts productes –sempre miraculosos– físics. Captació de clients convertits en agents

comercials per pagar la seva aportació i fer créixer el negoci. Sempre motivats per primitius sistemes doctrinaris, encontres d'activació i gurus de referència. Se'ls convenç que ells han entrat a participar en un grup selecte, en una comunitat, que posseeixen un coneixement que està vetat al conjunt dels mortals. Esperit i comportament de secta. A partir d'aquí objectius comercials ambiciosos a assolir, en què allò mercantil i allò doctrinari s'acaben per confondre. Addicció, sotmetiment, obnubilació de la raó i dependència econòmica. No cal que es preocupin amb les pèrdues i deutes d'avui. Pels gurus que pul·lulen en aquest món, això només és el preludi de l'enriquiment i el triomf del demà. En l'escenografia que s'organitza per captar i mantenir els incauts no hi ha lloc pel fracàs.

I és que, diguem-ho clar, tot el que es mou a l'entorn de les criptomonedes és una gran estafa. La definició de *cripto* ja hauria de fer sospitar. Contràriament al que es diu, no són *monedes* alternatives perquè no són dipositàries de valor i no hi ha cap institució ni ningú que les avaluï, que en pugui respondre. No hi ha cap Fons de Garantia de Dipòsit. Són un engany piramidal, un esquema Ponzi, en què el valor de l'actiu augmenta només en la mesura que es capti nova gent que n'adquireixi, quan això no es produeix, corredisses per intentar vendre i ràpid enfonsament i fallida. Que alguns gurus de Silicon Valley com Elon Musk hagin fet alguna compra de bitcoins els ha

estimulat a l'alça, però automàticament els ha devaluat quan ha sortit. Com a sistema de pagament alternatiu només es pot utilitzar en àmbits molt marginals. En qualsevol cas, igual com passa amb les dinàmiques borsàries, quan els petits inversors senten que han de vendre els experts ja fan temps que ho han fet. Pels darrers només queden les pèrdues. Sobre el caràcter no fiable de les criptomonedes han escrit prestigiosos economistes com Paul Krugman o Joseph Stiglitz, aquest darrer a part de premi Nobel d'Economia va ser durant anys economista en cap del Banc Mundial. Aquest darrer ha escrit sobre el caràcter no fiable de monedes que no contenen cap valor més allà de ser convertits en un actiu especulatiu darrere el qual no hi ha ningú, si de cas intermediaris que juguen amb les ganes d'enriquiment fàcil i ràpid de la gent. Es ven l'anonimat dels creadors del bitcoin de manera positiva, com si fos el resultat de la teòrica cultura col·laborativa que s'hauria imposat amb la xarxa i que resultaria inherent a la tecnologia digital. No hi haurà telèfon a qui trucar per demanar responsabilitats quan hi hagi la desfeta ni referència a la que demanar judicialment per passar comptes. Tot haurà succeït en un espai opac, immaterial i imaginari. L'únic tangible en serà el que haurem perdut en diners reals i la indignació i vergonya que ens provocarà haver estat tan innocents, massa cobdiciosos, poc prudents i excessivament crèduls.

Susanna Barquin

DE ROSSEGONS

Regla quaranta

La meva filla aixeca la vista de la pantalla per preguntar si també hi ha racisme cap als blancs. Està amb una sèrie de televisió on apareix una parella d' enamorats, ella blanca, ell negre, i ell li diu que no es casarà amb ella perquè és blanca, que ho ha de fer amb una dona negra. Li explico que no és racisme. Que hi ha moviments, ultraconservadors per ser més exactes, que es refereixen a aquestes actituds com a racisme invers, però que no podem titllar aquesta actitud de racisme per molt estúpida que ens sembli.

El racisme invers vindria a ser com els homes que diuen que els discriminen perquè són homes, i acusen les feministes de feminazis. Potser podem parlar d'errors o d'estupideses, fins i tot de delictes, o utilitzar paraules més gruixudes, però el racisme invers no existeix, com no existeix la misàndria com a xacra social.

Perquè hi hagués racisme contra els blancs, els blancs hauríem d'haver patit

segles d'esclavitud i de segregació social. Ens haurien d'haver agafat presos dels nostres pobles, apartats de les famílies, traslladats amuntegats i encadenats en vaixells a l'altra punta de l'oceà i venuts en subhasta pública a qualsevol propietari. Perquè hi hagués racisme contra els blancs, els blancs hauríem d'haver estat no-persones en algun moment de la història, i de manera sostinguda.

Segueixo amb el paral·lelisme perquè entengui millor el que vull dir. Que és com en el cas de la violència masclista, que és un tipus de violència que exerceix un home contra una dona. I no a l'inrevés. No hi ha violència feminista ni violència misàndria, perquè els homes no han estat legalment sotmesos a les dones durant segles, ni tractats com a objectes ni minoritzats. Que si hi ha violències de dones contra homes? És clar, però no és violència feminista.

Racisme, feminisme, igualtat de gènere,

drets de la infància són noms per a reptes de la nostra societat. Els adversaris desvirtuen les paraules, les ridiculitzen amb exemples o estadístiques referides a altres situacions que són, i tant que sí, execrables, però no exactament el mateix. Em disposava a escriure sobre la regla dels 40 quan la meva filla ha aixecat la vista de la pantalla. Calen 40 dies de convivència amb una comunitat, o amb una persona, per conèixer-la, em deia un amic. El 40 és molt significatiu en la cultura monoteïsta, perquè representa el període necessari per a la renovació espiritual: la quarantena, la Quaresma, els 40 dies que calen perquè es formi l'embrió en el ventre de la mare segons el Talmud. El mateix període que cal per adquirir un hàbit: 40 dies de disciplina diària. Tal vegada 40 dies de disciplina i convivència amb els altres ajudarien a assolir algun repte. Mentrestant, la meva filla segueix amb la sèrie.

LLIBRES

CRÍTICA LITERÀRIA

Joan Ríos i Rallé

Denúncia
contra un
pedòfil

Com és possible que a la França del 1986 el conegut escriptor Gabriel Matzneff, de 50 anys, seduís una nena de 14 i iniciés una relació amorosa amb ella sense amagar-se'n, esperonant-ho públicament des dels seus relats literaris i ningú reaccionés? Fou l'acció continuada d'un pedòfil, abraçada per un entorn vergonyós. Cap retret, cap reclam, cap denúncia.

No ha estat fins ara, tres dècades més tard, que la mateixa víctima, Vanessa Springora (1972), en *El consentiment*, ha decidit fer un pas ferm endavant i, com ella ha afirmat, ha escrit un llibre denúncia que també vol reflectir la societat francesa malaltissa en una època concreta, hereva d'una mala interpretació de les llibertats dels anys seixanta i setanta.

La narració freda i calculada, trista i punyent, incomprensible des de l'ésser solitari d'una nena als inicis de l'adolescència, transmet una valentia excepcional per part de la protagonista. Sense obviar el farcit de l'engany i la manipulació constant per un depredador adult, l'embolcall de l'abandó del pare i l'obvietat incomprensible de la mare, amb l'aprovació silenciosa de l'entorn més immediat.

"Als 14 anys no se suposa que un home de 50 t'hagi de venir a buscar a la porta de l'institut, no se suposa que hagi de viure en un hotel amb ell, ni ficar-t'hi al seu llit, amb la seva verga a la boca a l'hora d'esmorzar. De tot això en soc conscient, tinc

només 14 anys però no estic completament desproveïda de sentit comú. D'aquesta anormalitat, en faig d'alguna manera la meva nova identitat" (pàg. 111).

A mesura que vas llegint, incrustant-te en la pell de la víctima, intentes congeniar amb aquella jove innocència en empassar-se tots els moviments recargolats i manipuladors de l'agressor. I en la seva solitud perduda, mitjançant un llenguatge pulcre i colpidor, en cada capítol la ràbia de la impotència es va encenent i el foc interior creix incontrolat, full rere full.

Aquesta història, tan propera, denuncia una societat insensible que avala el seu silenci covard justificat en un suposat consentiment acceptat, ja que aleshores el consentiment dels menors era entès com a autoritat moral i va tenir el seu paper cabdal. Però cal aclarir que aquest consentiment mai pot ser exculpat, perquè no estan al mateix nivell la menor i l'adult.

La denúncia són els fets verídics d'un pedòfil públic, aposentat al capdamunt del pedestal d'una societat fastigosa, aliena a una trista realitat, que es justifica en una paraula indefinida: consentiment. I res no és més incomprensible que la inacció dels estaments públics d'aquell moment.

Narrat en primera persona, les paraules de Vanessa Springora demoleixen el silenci i ens donen moltes raons per pensar.

El consentiment, una història que m'ha colpit molt. La novel·la valenta que recomano a tothom.

EL CONSENTIMENT

Autora: Vanessa Springora

Traductora: Marta Marfany Simó

Editorial: Empúries

Lloc i any d'edició: Barcelona, setembre de 2020

Nombre de pàgines: 203

Anna Ruiz Mestres

Des de la
proximitat,
la profunditat

Amb la llum d'abril, roses i llibres en el record, us recomano moltíssim aquest poemari d'ECR, que està tan curiosament editat i encisadorament il·lustrat per Elena Frieschi.

L'obra s'estructura dins del cercle de la natura, comença i acaba a la primavera. La perfecció clàssica és en el cercle ja que es tanca sobre si mateix i ens mena a la unitat, l'absolut, la perfecció, el material i l'espiritual. És doncs un reeixit projecte estructural, i compta també amb un bell i lúcid pròleg de S. Abrams, amb versos de Perejaume i J. Solà que obren i tanquen cadascuna de les parts del llibre.

Una feina acuradíssima tot plegat, que no defalleix ni un bri en el títol del llibre, que s'inspira en un tendre conte hebreu que us caldrà descobrir.

El teló de fons de l'obra es vesteix sovint de pati, de jardí, de casa. Espais que són testi-

monis de la vida, "tu i jo viurem per sempre en la verdor del pati". En tots s'hi respira la calma, el record, els jocs, però també s'hi pot llegir la pàtina de panteisme que embolcalla l'obra i també l'amistat, o l'amor matern, que com la natura són consol en les nostres vides.

Els temes que ressegueixen aquesta penetrant poesia són propers però no per això menys profunds. És aquest un dels punts emblemàtics del llibre, l'habilitat de l'autora d'acostar-nos l'universal a través del quotidià.

Arreu ens acompanyen els arbres, els matolls, "argelagues de llum", les flors, el vent –que amb els seus xiulets ens parla amb "l'alfabet de la natura"–, l'aigua, el mar, l'asfalt dels carrers, l'ordre del jardí i de la casa, i es val de la bellesa i de l'enginy per parlar dolça i tendrament del dolor, "bec l'almívar amarg de la indiferència", de la mort (l'absència dels que ja no hi són, cadires buides, que viuen entre nosaltres) i de manera especial de la velocitat trepidant del temps en la vida. Aquí agafen protagonisme els records, que li permeten "garbellar les vivències" i aprofundir en aquest cant a l'existència que recorre l'obra. Sovint es val dels objectes com un cavallet de cartró, o de la capsula dels botons per parlar de les experiències de vida i per oferir als altres el botó (el consell) que més els escau.

També hi llegireu el vincle amb el país i amb tot el que suposen les llibertats individuals i col·lectives.

I tot això amb una tècnica subtil, que penetra en els versos sense adonar-nos-en.

Es mou amb destresa en el vers breu, però també és brillant en la prosa poètica d'alguns poemes. Es val de belles metàfores, com "la mel del sol que ara entra...", o de preguntes retòriques amb les quals s'interpel·la, en el fons a ella mateixa, més que al lector, per cobrir de profunditat i de beutat el pensament del lector.

I els mots s'arrapen als versos amb la força del substantiu, sovint no li cal el verb per transmetre la força del poema. Delicades suites s'entrecreuen amb estrofes breus i alguna tirada de versos.

Professionalitat, rigor, compromís, tendresa, enyor, pensaments filosòfics... s'enfonsen en les arrels de la seva poètica.

MIG PA I UNA FLOR

Autora: Esperança Castell Rodríguez

Editorial: Meteora

Lloc i any d'edició: Barcelona, 2020

Nombre de pàg.: 101

NOVETATS EDITORIALS

'Barcelona demà o aquesta tarda'
Francesc Soler / Columna

Una sèrie de personatges barcelonins diversos, des d'un arquitecte de l'època olímpica fins a una peixatera de la Boqueria passant pel capellà de la Sagrada Família, estan tips d'una ciutat envaïda pel turisme que ja no senten com a seva. I decideixen passar a l'acció amb un projecte de transformació radical. Una novel·la satírica de crítica social.

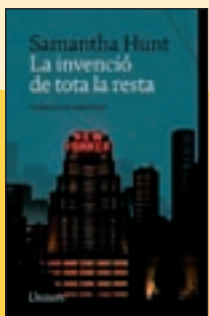
'Crim per a la memòria' Didier Daeninckx / Editorial Alrevés

El 17 d'octubre de 1961, en plena guerra d'Algèria, el professor d'història Roger Thiraud és mort per la policia en una manifestació contra el toc de queda. Vint anys després, el seu fill apareix mort misteriosament i l'inspector Cadin investiga el cas. Això el portarà a remuntar-se fins al pare i descobrir que la història oficial no és sempre la real.

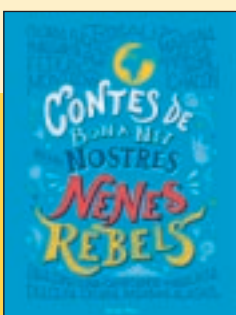
'Entre el dolor i l'esperança' Jordi Pujol / V. Villatoro. Proa / Enciclopèdia

El juliol de 2014, Jordi Pujol va fer pública la confessió sobre el capital que tenia a Andorra. Des de llavors, enretirat de la vida pública, ha reflexionat sobre aquest fet, però també ho ha continuat fent sobre el país. En converses amb l'escriptor Vicenç Villatoro, aquestes reflexions han pres forma en un llibre de testament polític i personal.

'La invenció de tota la resta'
Samantha Hunt / Univers

En la Nova York dels anys quaranta del segle passat, la Louisa –una cambrera d'hotel– està intrigada per l'home que viu de manera permanent a l'habitació 3327 i l'ha convertida en una mena de laboratori. Aviat descobrirà que tenen una passió en comú, els coloms que nien al terrat, i que aquell personatge singular és l'inventor Nikola Tesla.

'Contes de bona nit per a les nostres nenes rebels'
Estrella Polar

D'Ada Colau a Dulceida, de Neus Català a Anna Veiga, dones que han marcat els seus àmbits d'actuació i que poden ser un referent per a les *nenes rebels* del futur. Quarta entrega d'una col·lecció super-ventes. "Ser una nena rebel significa desafiar els límits, lluitar per la llibertat i ser inconformista", diu l'alpinista Edurne Pasabán.

GEOGRAFIA LITERÀRIA

Llorenç Soldevila

Carrer de la Trigona

“ En Savalls, a qual estat major estava jo agregat, me concedí un mes de llicència per a Camprodon, a l'objecte de restablir-me.

Camprodon, que, des de que havíem perduda la plaça d'Olot, era la capital de la província de Girona o, mellor dit, de la gran comarca natural que abarca dita província i bona part de la de Barcelona, bullia de gent. Allí hi havia les Maestranes, a on s'hi fabricava material d'artilleria i fuselleria; l'Hospital i Convalescència, l'Aduana, la Intendència, l'Administració de Correus i altres entitats i títols més o menos il·lusoris, més o menos motivats i més o menos inútils. També, com a lloc segur i resguardat d'espatlles per la frontera, hi havia bona porció de famílies de quefes carlins, moltes d'elles emigrades o expulsades dels llocs i comarques a on dominaven les tropes lliberals. Per fi, com se sol en tals casos, hi havia també allí tota la ganduleria del partit, tota la turbamulta de desairats, de maules, d'envejosos, d'hojalateros, d'inútils i d'ineptes (que no és pas lo mateix) que, no tenint res més a fer o no servint per altra cosa, omplien cafès i tertúlies, dibuixant plans de terribles batalles, de brillants victòries que s'haurien obtingut a ésser escoltats, traçant plans i projectes de campanyes, en son concepte infal·libles, criticant, en fi, i llevant la pell al pròxim, amb més gust si aquest pròxim era un superior. Altres, més pacífics, se dedicaven al bon temps, menjant bé, dormint tous o fent l'amor a les mosses, element que abundava per modo extraordinari a la petita cort.

Després de llarguíssima i no interrompuda temporada de penoses operacions, vaig trobar-m'hi d'allò més bé, a Camprodon. Era la mellor medecina que em podien receptar per un mal qual immediat resultat és la tristesa. Allí vaig trobar-hi moltes famílies conegudes i les que no ho eren no tardaren a ser-me familiars, i alguns companys, convalescents de ferides o malalties que, com jo, s'aprofitaven de lo que passava, i altres que eren agregats als diferents organismes allí existents, o formant part del de la ganduleria, sens dubte lo més nodrit. ”

Marià Vayreda

AUTOR
Marià Vayreda
(1853-1903)

OBRA
'Records de la darrera carlinada'
Ed. Selecta, 1982

INDRET
Carrer de la Trigona

MUNICIPI
Camprodon

COMARCA
Ripollès

Al carrer de la Trigona de Camprodon, d'aspecte medieval, a tocar de l'església del Carme, podem llegir un fragment de *Records de l'última carlinada*, de Marià Vayreda, que recrea l'ambient de rereguarda que complia la vila en la Segona Guerra Carlina.

LLENGUA

EL 9 ETS I UTS

175

LÈXIC

Vocabulari de les xarxes socials

Avui us presentem el Vocabulari de les xarxes socials, una eina que ens permet conèixer els termes més usats en aquest camp. El Termcat, que és un centre de terminologia que vetlla per trobar noves paraules en català, sempre fa vocabularis que ens posen al dia. Aquesta obra ja té alguns anys –la primera edició és del 2014 i se'n va tornar a fer una altra el 2017–, tot i així és ben útil, encara. A més, és un producte que està obert a noves ampliacions perquè, com sabem, internet és un món en expansió i en transformació. Es va elaborar en el marc de Realiter (Xarxa Panllatina de Terminologia), que té com a objectiu afavorir el desenvolupament de les llengües romàniques.

El vocabulari conté 155 termes relacionats amb les diferents xarxes socials, especialment

el Facebook i el Twitter. Cada terme està en sis llengües romàniques (català, castellà –variants d'Europa i de Mèxic–, francès, gallec, italià i portuguès –variants d'Europa i del Brasil–) i també en anglès. Les definicions són en català i, en alguns casos, també en castellà. Hi podem trobar paraules com ara trolejar ('atacar una persona, un organisme o un determinat contingut web mitjançant la publicació a internet de continguts deliberadament provocatius o controvertits') o piular (o també tuitar, no pas *tuitejar; i vol dir 'publicar instantàniament a Twitter un missatge amb un nombre de caràcters limitat'), entre d'altres que molts de vosaltres coneixereu. El vocabulari el trobareu a: <www.termcat.cat/ca/diccionaris-en-linia/156>.

Us animem a seguir aquesta secció i us convidem a fer-nos arribar consultes i comentaris a través de vic.ass@cpnl.cat

Oficines i serveis:
granollers@cpnl.cat
ripolles@cpnl.cat
vic@cpnl.cat

www.cpnl.cat/xarxa/cnlosona/

ENGLISH IN A BITE

ANGLÈS

A leopard cannot change its spots

We're going to revisit the colourful world of idioms this week, and take a look at idioms related to animals.

Can you match the following idioms to their meaning?

1	Apparently this is the last time he's getting married. But I doubt it, <i>a leopard cannot change its spots</i> .	a	nothing could persuade me
2	We could argue about this <i>till the cows come home</i> .	b	very quickly or soon
3	"Where have you been all night?" she asked. " <i>Curiosity killed the cat</i> " he replied.	c	in trouble
4	<i>Wild horses couldn't drag me</i> to that bar!	d	people can't change the way they are
5	After getting the answer right in class, John looked <i>like the cat that got the cream</i> .	e	sex education
6	I'll be with you <i>in two shakes of a lamb's tail</i> .	f	the largest portion
7	I'm <i>in the dog house</i> today. I forgot my mum's birthday.	g	being too inquisitive can lead to trouble
8	Well I know Paul's got a new job because <i>I heard it straight from the horse's mouth</i> .	h	for a very long time
9	My parents talked to me about <i>the birds and the bees</i> this morning. It was so embarrassing!	i	from the original source
10	I do the cooking, but my husband does <i>the lion's share</i> of the housework.	j	satisfied

CATALÀ

Un lleopard no pot canviar les seves taques

(La cabra sempre tira a la muntanya)

Aquesta setmana revisarem el vistós món de les frases fetes i farem una ullada a les que tenen els animals com a protagonistes.

Relacioneu les següents frases fetes amb el seu significat.

Les solucions de la setmana anterior:

- (1) low - ■ (2) through- ■ (3) side- ■ (4) fade- ■ (5) light- ■ (6) chance - ■ (7) growing-
- (8) forever- ■ (9) pressure- ■ (10) need

MÚSICA

EL CLÀSSIC

Jordi Sunyer

KITSCH

'1'

Audiovisuals de Sarrià, 1990

Aquest disc va ser revolucionari. Quan als Països Catalans la majoria de grups de música moderna apostaven pel pop-rock de tall clàssic i s'emmirallaven en les bandes dels anys 70, del fons del llac de Banyoles va aparèixer Kitsch amb un primer disc extraordinari de rock fosc ple d'himnes. Vestits de negre i amb una estampa de la Mare de Déu dels Dolors al pit, Lluís Costabella i Joan Pairó encetaven el disc amb *Oració*, una cançó meravellosa on pregaven "deixeu que els nens vinguin a mi". I després d'*Oració*, *Presó mental*, que arrenca amb un espectacular dibuix de guitarra i que és una de les meves peces de capçalera des de ja fa més de tres dècades: "Encara que no ho sembli no hi ha pitjor tortura que pensar." I l'exhibició dels banyolins no acaba aquí, perquè el disc segueix amb *Cap quadrat*, *Hora fosca*, *Persecució* i *Dona boja*. Un autèntic vendaval

que es tanca amb el 12è i últim tall, *La vida de l'artista*, on Costabella deixa clar que "la vida de l'artista és la vida de l'equilibrista" fins que, al final, certifica que "la vida de l'artista és a la llar del pensionista". El millor de tot és que 31 anys després Kitsch no ha perdut vigència i s'ha guanyat, per mèrits propis, ser el gran grup de culte del rock nacional. I tot i que fa temps que no piulen encara no estan enterrats. Si voleu per l'estany de Banyoles, doncs, vigileu que no reaparegui el monstre.

NOTES

L'osonenc Dan Peralbo, un dels finalistes del Sona9

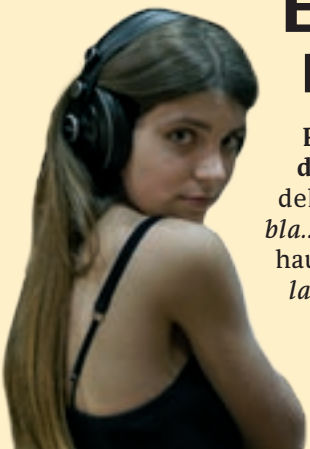
El concurs més important per a bandes novelles que hi ha als Països Catalans, el Sona9, ja té finalistes per l'edició d'aquest 2021, que a més és la 21a. S'hi van presentar un total de 146 participants, un nou rècord, i el jurat n'ha seleccionat 18 que actuaran als concerts preliminars que es faran a Barcelona, València i Palma. Els grups catalans seleccionats són Angeladorrm, Carla Font, Crisbru, Dan Peralbo (osonenc i excantant dels Flipats), La Fera, Lal'Ba, Mama Dousha, Microhomes, Non Jambí, Palmera, Pommier i Roko Banana. Els artistes balears són Bisuri i Els Mossos, Pa Moreno i Mar Grimalt, i els tres representants valencians són DingDong System, Jamaleònics i Marco Pompero.

ALBERT LLIMOS

EL TEST

Nora Galobardes

Primer instrument que vas tocar? El violoncel. **Primer bolo en directe.** Com a Nora encara no n'he fet cap però canto en directe des del 8 anys. **Primer disc que et vas comprar?** Probablement el *Bla, bla, bla...* de Macedònia. **Quants discos tens?** A casa meva n'hi ha molts. Els hauria de comptar. **Salva'n tres.** La banda sonora de *Mar i cel*, el *Disc de la Marató 2012* i *Fearless* de Taylor Swift. **Grups (o músics) de capçalera.** Soc molt d'escollar teatre musical. Però també m'agrada Taylor Swift, Conan Gray, One Direction o Macedònia. Actualment m'estic obsessionant amb Lizzy McAlpine. **Un concert (com a públic) per recordar.** Queen amb Adam Lambert. Tenia 13 anys i va ser una experiència increïble.

Nou documental de Dorian

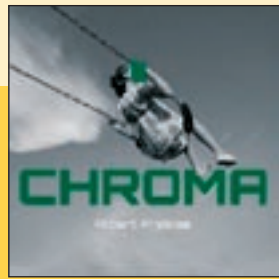
Aquesta setmana la banda barcelonina Dorian (resident a Espinelves) ha publicat un documental sobre la gira internacional del seu darrer disc, *Justícia universal*. La formació, una de les més prestigioses i populars de l'escena musical hispanoamericana, va girar l'àlbum durant 18 mesos pels Estats Units, Mèxic, Colòmbia, el Perú, l'Equador, l'Argentina i Xile, a part de l'Estat espanyol. El documental conté l'energia i l'emoció del directe alhora que retrata la filosofia de vida de la banda. El *tour* va acabar a finals de 2019, just abans de la Covid. Aquest juny, Dorian tornarà als escenaris i a partir del setembre faran gira per Estats Units amb els mexicans Zoé.

NOVETATS DISCOGRÀFIQUES

Jordi Sunyer

OQUES GRASSES
'A tope amb la vida'

ALBERT FREIXAS
'Chroma'

EFREN LÓPEZ,
CHRISTOS
BARBAS
'Atlas'

Sense cap mena de dubte el cinquè treball dels osonencs Oques Grasses serà un dels discos de l'any. És tota una exhibició de talent i ofici. Pel que fa a sonoritat, segueix la línia de *Fans del sol* aparcant el reggae a la cassola dels inicis i apostant per la fusió llatina i contemporània. I sí, *Fans del sol* tenia un problema. Els amants dels àlbums físics es van trobar davant d'una de les pitjors carpetes de la història sense gairebé ni crèdits, ni fotos... A *A tope amb la vida* les Oques s'han redimit i el disc físic també és espectacular. Una obra d'art. Compru-lo ja!

Albert Freixas és un cantant, compositor i multi-instrumentista amb una llarga trajectòria que va començar a Londres l'any 2000 fent de guitarrista. Quan va tornar a Catalunya, el 2008, va ser un dels fundadors d'Ix!, una banda de pop-rock de culte amb qui va arribar a editar quatre discos. El 2011, paral·lelament amb Ix!, va treure el primer disc en solitari on s'allunyava del pop per acostar-se al jazz. *Chroma* és ja el seu tercer disc on hi ha una mica de tot, des de temes a *cappella* fins a peces amb passatges de free jazz. 11 talls genuïns i atemporals que cal degustar sense pressa.

Efrén López va liderar el projecte de música medieval i *world music* L'Ham de Foc al costat de Mara Aranda durant anys. Fa un temps, però, que li havíem perdut la pista fins ara, que torna a la palestra amb la publicació del primer disc amb el duet acústic que comparteix amb Christos Barbas (un tàndem, per cert, que fa prop de 18 anys que fa concerts). El treball inclou nou peces on s'hi mesclen composicions pròpies amb melodies procedents de les tradicions medievals i otomanes. Ideal per relaxar-se al sofà. Escoltant-lo he enyorat L'Ham de Foc.

TECNOLOGIA

Tecnonews/AMIC

La UE presenta la seva proposta de marc legal per a la IA

Temes com el reconeixement facial, que utilitza tècniques d'intel·ligència artificial (IA), provoquen certs temors entre la ciutadania, temors que comparteixen legisladors i experts en tecnologia.

A la Xina, per exemple, aquesta tecnologia s'utilitza per controlar més estretament la ciutadania, negant-li alguns drets bàsics, i per això posar límit és a acció que activistes de tot el món han demanat, i per la qual cosa la Unió Europea ha proposat un marc regulador comú per als països membres que, en el cas que sigui aprovat, s'establirà a les regulacions nacionals dels diferents estats.

L'enfocament de la UE és el de salvaguardar les llibertats dels ciutadans europeus, al mateix temps que es manté com un territori atractiu per a la recerca i desenvolupament en aquest sector.

Per això, les aplicacions de la IA seran categoritzades en quatre nivells, segons el nivell de risc que impliquin: mínim, limitat, alt, i inacceptable. Les aplicacions que s'estableixen en aquest últim tram són aquelles susceptibles de convertir-se en una amenaça per la seguretat, la integritat i els drets dels ciutadans. No obstant això, els usos militars queden exclosos d'aquest sistema de puntuació.

Els sistemes de reconeixement facial en temps real són considerats com d'alt risc, i quedaran prohibits per al seu ús en zones públiques, encara que amb algunes excepcions subjectes a autorització judicial com, per exemple, casos en els quals se sospiti d'activitat terrorista, o en general per poder

seguir i detenir un presumpte criminal acusat d'un delictes greu.

A més, la Comissió Europea actualitzarà el seu Pla Coordinat per a la intel·ligència artificial, de manera que s'alineï amb les prioritats marcades en l'European Green Deal, accelerant les inversions que destinarà a les aplicacions de la IA i que han de servir per dirigir la recuperació econòmica i social dels efectes de la pandèmia.

La nova regulació no només afecta la intel·ligència artificial, sinó també altres aspectes amb els quals està relacionada, com els robots, les impressores 3D, la maquinària de construcció o les línies de producció.

Aquests elements incorporen cada vegada més automatismes i funcionalitats intel·ligents, i l'objectiu de la Comissió Europea és que això garanteixi la seguretat tant dels usuaris, com dels consumidors.

ELS MILLORS MINUTS DE LA NOSTRA VIDA

Jordi Remolins

L'equip que va ser el que va voler

La tradició de l'hoquei patins a Ripoll es va recuperar durant els anys setanta gràcies a l'arribada d'un grup de jugadors de Sant Hipòlit. Ells van posar la primera pedra per aconseguir que l'afició ripollesa s'hagi consolidat com una de les més fidels

de la geografia catalana, malgrat que la gran fita del club, l'ascens a Divisió d'Honor (l'OK Lliga del segle XX) tingui ja quatre dècades d'antiguitat. D'aquell ascens el club n'hauria d'haver après que el seu àmbit d'influència havia de ser la pedrera ripollesa i els jugadors més destacats de l'hoquei osonenc, però va tardar encara uns anys a ser-ne plenament conscient. Després d'anys barallant-se per no baixar de Primera Divisió, va arribar l'inevitable moment de reinventar-se començant des de baix i amb jugadors de la casa.

Aleshores encara era un equip insultantment jove, amb la majoria de jugadors en etapa de formació, però des del grup gironí de Segona Catalana es va forjar un conjunt amb una columna vertebral íntegrament ripollesa i campdevanolenca, amb els porters Àvalos, Illa, Baget i Solà, i amb jugadors com Martínez, Albert Tenas, Guillamet, Simon, Roma, Arxé, Castellà i Álvarez. L'any 1999 l'equip va pujar a Primera Catalana amb una superioritat insultant,

i tres anys més tard, ja amb Moi Adam i Orriols a l'equip, van superar el filial del Vilafranca en una promoció que va servir-los per arribar a la Primera Nacional Catalana. La base d'aquell equip que havia estat campió estatal aleví amb Joan Turró com a

entrenador i amb jugadors que més tard van iniciar trajectòries professionals com Camprubí o Sellas, és el millor que ha conegut la població de Ripoll. Les temporades de contraatacs vertiginosos conduïts pel mateix Turró i culminats per Freddy Verdaguer, o abans fins i tot per Vallaura i Agustí, no havien estat endebades, i l'espectacularitat intermitent en el joc del conjunt denotava un ADN que va merèixer millor sort.

Però el major potencial d'altres clubs per armar equips destinats a l'ascens i l'amateurisme dels jugadors ripollesos va impedir que l'HC Ripoll assolís de nou la Primera Divisió, encara que durant les dues temporades que Lluís Nogué va dirigir-los, va acostar-s'hi relativament. Els aficionats ripollesos no tenim cap dubte que aquell va ser un equip superior a les fites que va aconseguir, però també que va ser allò que els seus jugadors van voler ser. I que els vespres de bon hoquei patins que es van viure al Pavelló Municipal no es paguen amb diners.

L'HC Ripoll ascendeix a Primera Nacional Catalana
Dissabte, 7 de setembre de 2002

ECONOMIA

ELS PARQUETS

Joan Carles Arredondo / @joancarredondo

UNA AMPLIACIÓ DEBATIBLE

El sector empresarial està fent sentir amb contundència el seu clam en favor de l'ampliació de l'aeroport del Prat. El manifest de 200 entitats, més econòmiques que socials, en favor d'aquesta ampliació ha tingut més atenció –almenys per espais en els mitjans– que les veus que, amb la mateixa legitimitat, exposen els dubtes sobre la relació cost-benefici que tindria aquesta inversió. El debat entre l'impacte econòmic (el benefici) i l'impacte ambiental (el cost) sol estar present en qualsevol gran infraestructura i, sovint, en la disjuntiva ha acabat guanyant l'economia. Però si hi ha un fet cert és que, com cantava el poeta, els temps estan canviant.

La lectura més clàssica, i també més acrítica, ha tendit a donar prioritat al benefici econòmic de les infraestructures. I aquesta és, de nou, la remor de fons que s'intueix en l'argumentari de les veus empresarials, i també polítiques, que han sortit en tromba en defensa de la necessitat de l'aeroport. Els firmants del manifest en favor de l'ampliació assenyalen que l'aeroport de Barcelona va arribar a tocar el màxim de capacitat el 2019, abans de la pandèmia (hi van passar 53 milions de passatgers quan el màxim són 55 milions), que l'impacte econòmic de l'aeròdrom sobre l'economia catalana pujaria dos punts de PIB (ara representa el 7% i arribaria al 9%, segons aquestes estimacions) i, sobretot, que els 1.700 milions d'euros d'inversió suposarien una injecció de fons que contribuiria a reduir el tan denunciat dèficit d'aportacions de l'Estat a les infraestructures catalanes. Arguments per considerar "imprescindible" i "inajornable" aquesta ampliació.

Les ciutats tenen un protagonisme creixent a l'hora de configurar els barems econòmics. Disposar de bones connexions aeroportuàries és fonamental per a aspectes com les exposicions firals i, fins i tot, a l'hora de determinar on és més convenient invertir o localitzar implantacions. Des del punt de vista més clàssic, disposar de bona connectivitat aeroportuària ha estat un ingredient important –però no l'únic– per guanyar pes en aquesta competència entre ciutats.

En aquest cas, el debat arriba en un moment d'incerteses. Es desconeix fins a quin punt la pandèmia incidirà en les manifestacions firals (el Mobile World Congress d'aquest any ja ho fa visible, amb empreses que encara no gosen fer el pas d'assistir-hi presencialment) i les implantacions d'oficines queden a expenses de com es generalitzi el teletreball. Hi continuarà havent viatges que requereixin passar per aeroports, però no es pot aventurar del tot que se'n facin tants, o més, que abans de la pandèmia. Tot apunta que la lògica del manifest més empresarial que social en suport de l'ampliació de l'aeroport es basa en una lògica prepandèmica que encara està per confirmar. És, com a mínim, qüestionable que l'ampliació sigui tan "inajornable".

En canvi, sí que està més clara la tendència a preservar els valors ambientals. Les directives internacionals (en particular les europees) apunten a la necessitat de fomentar aquests nous valors fins i tot en el desenvolupament econòmic. La mateixa filosofia que inspira els fons de reactivació econòmica postpandèmica es basen en el foment de l'economia verda. Hi ha diners en joc i el mateix sector

empresarial que mira cap a una altra banda quan hi ha en joc la preservació d'una àrea protegida quan la prolongació d'una de les pistes de l'aeroport la posa en greu risc, diu apuntar-se amb entusiasme a la nova filosofia d'una economia verda.

La contradicció és ben visible. El sector empresarial s'abona a l'exaltació del nou i l'amor pel vell que glosava JV Foix. En aquest cas, el *link* entre el nou i el vell és menys poètic: són els diners. Els diners de la multimilionària inversió que anuncia el gestor dels aeroports espanyols Aena i els diners que es prometen des dels fons NextGeneration. Des de tots els àmbits empresarials sonen en els últims mesos el ferm compromís amb l'economia verda, en forma de reclamació constant d'una fàbrica de bateries elèctriques necessàries per al cotxe del futur, de les energies verdes i l'autogeneració d'energia. Grans projectes, i altament necessaris si s'atén a l'evolució del canvi climàtic. Però, al mateix temps, i des de les mateixes veus, no es posa cap inconvenient a un projecte que comportarà una afectació ambiental a un espai protegit i, sens dubte, més emissions de gasos contaminants (no és difícil de concloure que si volen més avions, hi ha més consum de combustible).

El plantejament que el desenvolupament ha d'arribar a través de les infraestructures, que és l'esperit del manifest empresarial, comença a quedar obsolet. Seria més convenient assenyalar que aquesta no és l'única de les vies. Els temps, afortunadament, canvien i, encara que hi hagi resistències, pren forma un model que també mira amb atenció les oportunitats econòmiques de la preservació del medi ambient. És cert que sempre hi ha situacions en què el vell no acaba de marxar i el nou no acaba d'arribar. Però alguns sectors influents haurien d'anar adonant-se que no es pot estar al mateix temps predicant a favor d'un model i, al mateix temps, de l'altre.

El nou govern català li ha agafat gust a les taules de diàleg i en proposa una també en el cas de l'ampliació projectada. Que sigui per bé, però el debat sobre infraestructures o medi ambient va més enllà de les solucions de compromís.

INDICADORS

Tercer descens de l'atur

L'atur encadena tres mesos de caiguda al maig, que s'ha tancat amb 15.368 desocupats menys (el 3,09% menys que el mes anterior). A més, per primera vegada en pandèmia, s'ha produït una reducció en termes interanuals. En total, a Catalunya hi ha 481.817 aturats, el 0,28% menys que fa un any, amb un descens de 1.332 persones. El maig es va incrementar l'afiliació a la Seguretat Social l'1,1%.

Inflació a l'alça

La inflació anual estimada de l'IPC al maig es va situar en el 2,7%, cinc dècimes més que a l'abril, segons l'indicador avançat publicat per l'INE. És l'increment més destacat des del febrer del 2017, quan aleshores va ser del 3%. Destaca l'augment dels preus dels carburants i combustibles. La variació anual de la inflació subjacent (sense aliments no elaborats ni productes energètics) augmenta dues dècimes.

ALEGRIA INTERIOR

Antoni Lacueva / antoni@mindfulness-barcelona.com

Una sola cosa ahora

Una de les coses més perjudicials per a la nostra pau o salut mental té a veure amb la tendència habitual a la multitasca.

Quan la ment tracta de fer diverses coses al mateix temps, no en fa cap gaire bé.

Aquest és un fet empíric confirmat per nombrosos experiments i estudis. El podem comprovar per nosaltres mateixos.

Això no vol dir que la ment sigui incapaç de fer procediments en paral·lel; és només que no és una cosa que resulti gaire saludable.

L'energia mental també és finita i la ment minva de manera directament proporcional a quant es fragmenti la seva atenció.

El problema no és tant el dèficit d'atenció com la seva dispersió.

En intentar fer moltes coses al mateix temps entrenem la ment per processar la informació de maneres que poden ser molt efectives i fins i tot convertir-se en habituals, però el preu a pagar és no poder ser ja profundament conscients del que estem fent.

Ser profundament conscient del que s'està fent és el motiu pel qual la pràctica de *mindfulness* és tan important en la seva unificació i consolidació de la ment.

Una ment capaç d'observar atenta, calmada i estable ens permet veure amb claredat el que vivim i prendre decisions efectives.

La pràctica de *mindfulness* en aquesta primera part d'ajudar a

calmar la ment per després veure amb claredat, ens convida a fer-ho amb una intenció deliberada, amb energia sostinguda i amb consistència.

El cultiu de concentrar la ment i establir-se en estats cada vegada més profunds de quietud té l'efecte d'afavorir el fet de no dispersar-se i consolida el poder de la condició conscient.

Cada moment de consciència és un preciós regal.

Com més unificada, estable, desperta, és la ment en cada moment, més profunda és l'experiència.

Un cos-ment en calma és més sa que un cos-ment sotmès a constants estats d'estrès.

Una ment en calma és més sana, més feliç, que una ment assetjada per l'ansietat, l'addicció i altres estats d'agitació. I això és pot practicar.

I ara una simple pràctica:

Mira d'apagar qualsevol dispositiu, la ràdio, la televisió, el telèfon, l'ordinador i seu confortablement en un lloc tranquil.

Relaxa el cos seguint les sensacions del cos i amb diverses respiracions llargues i profundes, deixant anar possibles tensions.

Segueix ara, sense voler que sigui diferent, les sensacions que notes en el cos en respirar, inspiració i exhalació, inspirant amb atenció, exhalant amb atenció, successivament.

Deixa que les coses d'aquest moment siguin les que són i recorda que la teva intenció és seguir amb atenció les sensacions en el teu cos de la respiració.

A poc a poc en mantenir-lo durant un temps, encara que siguin cinc minuts, descobriràs que la ment es torna més serena, més centrada, més clara i més potent.

No hi ha una sola cosa que sigui més sana que fer una sola cosa ahora.

Antoni Lacueva

Biòleg

Trainer didacta PNL&Coach

Professor didacta AEPNL

Instructor certificat MBSR.

IMTA Certified Mindfulness Teacher

L'HORÒSCOP

Roser Bona

Del 04-06-2021 al 10-06-2021

ÀRIES (Del 21 de març al 20 d'abril)

Autocontrol, és la paraula clau. L'oposició Mart Plutó demana que utilitzis l'energia de forma controlada. El silenci serà bon aliat. Milloren les relacions familiars.

TAURE (Del 21 d'abril al 20 de maig)

Venus a casa III et dona un plus de tranquil·litat. Et pots trobar mentalment més serè i amb més ganes de relacionar-te. Augmenten els passejos i algun viatge de plaer.

BESSONS (Del 21 de maig al 21 de juny)

Tot i que fa un cert temps que estàs batallant per sortir d'alguns problemes econòmics, entres a un període més fructífer i amb alguna ajuda providencial que t'anirà molt bé.

CRANC (Del 22 de juny al 21 de juliol)

Venus al teu signe pot fer que et sentis més tranquil i que tinguis un encant especial pels altres. Bon moment pels canvis d'imatge o per fer alguna inversió financera.

LLEÓ (Del 22 de juliol al 23 d'agost)

Possible tensió al sector laboral i et plantejes cercar una altra feina. Venus a Casa XII inclina als amors ocults. Pots cercar informació a les xarxes sobre una exparella.

VERGE (Del 24 d'agost al 23 de setembre)

Trobades grupals en les quals ho passes força bé. T'illusiona dur endavant un projecte personal. Si cerques feina, cal moure's més i sortir de l'entorn geogràfic habitual.

BALANÇA (Del 24 de setembre al 23 d'octubre)

Període més tranquil pel que fa al sector professional amb l'ajut d'un superior. Una persona que t'atrau et correspon, però heu de dialogar més abans de passar a l'acció.

ESCORPÍ (Del 24 d'octubre al 22 de novembre)

L'amor pot estar darrere d'una pantalla, però tard o d'hora tocarà deixar de procrastinar i passar al pla físic. Si hi havia tensió amb un fill o filla, ve una etapa millor.

SAGITARI (Del 23 de novembre al 21 de desembre)

No manquen oportunitats en l'amor i el problema pot ser triar a la persona adequada. Quant a l'economia, pots rebre uns diners pendents i així donar-te algun caprici.

CAPRICORN (Del 22 de desembre al 20 de gener)

Venus per la Casa VII, propicia resoldre assumptes pendents amb la parella. Si no en tens, una persona amb la qual hi ha una forta atracció mútua té intencions serioses.

AQUARI (Del 21 de gener al 19 de febrer)

Si vols alliberar-te del passat, has de fer-te responsable de les teves decisions amb totes les conseqüències. Venus a casa VI inclina a millores en la salut i la feina.

PEIXOS (Del 20 de febrer al 20 de març)

Estàs ben receptiu i ben disposat a arreglar tensions i malentesos, però no renunciïs als teus drets per fer contents els altres. Pot començar una nova història d'amor.

CINEMA

LA CRÍTICA DE LA SETMANA

Joan Millaret Valls

'Cruella'

De Craig Gillespie
Deliciosa batalla
d'estils i formes

Craig Gillespie, el director de *Yo, Tonia* (2017), ha dirigit una deliciosa versió *Disneypunk* en imatge real sobre els orígens juvenils de la malvada Cruella de Vil, personatge singular del clàssic d'animació Disney *101 dàlmates* (1961), personatge que va ser interpretat per Glenn Close en una versió més recent i en imatge real l'any 1996 dirigida per Stephen Herek.

Cruella regala un grandios i explosiu duel interpretatiu d'Emmes –Emma Thompson i Emma Stone– ple d'admiració i de rancúnia, d'amor i d'odi. La veterana actriu anglesa Emma Thompson ens deixa una perfecta caricaturització paròdica de la vanitat i la supèrbia per a un personatge gairebé de dibuixos animats en el seu paper de la baronessa Von Hellman. La baronessa representa la imatge de la moda carrincona que es veurà eclipsada per la rauxa i la imaginació trencadora de la moda dels seixanta i setanta, aquí encarnada per la que esdevindrà la seva rival, Stella/Cruella.

Aquí, la nord-americana Emma Stone –guanyadora de l'Oscar a millor actriu per *La La Land* (2016, Damien Chazelle)– nena òrfena que irromp de gran en el món de la moda londinenca buscant el seu lloc, jove empenyada de maneres canalles, envoltada d'un parell d'encisadors gamarussos dedicats al robatori amb gosset entrenat, construeix un personatge absolutament carismàtic i fascinant com el d'Estella, la futura Cruella de Vil.

La cinta compta amb una banda sonora farcida de temes emblemàtics dels setanta de rock i punk. També ens ofereix un desplegament espaterrant de vestits i creació de robes i decorats, gentilesa de l'oscaritzada dissenyadora de vestuari Jenny Beavan. Una pel·lícula deliciosa, divertida i brillant per fruit del principi al final. Recordar que la pel·lícula s'ha estrenat simultàniament en cinemes i a la plataforma Disney+ a través de l'accés premium amb cost addicional.

Joan Salvany

'Tierra Santa, el último peregrino'

D'Andrés Garrigo i Pablo Moreno

Andrés Garrigo i Pablo Moreno ens presenten un documental religiós sota el guió de Pedro Delgado. Susi Lillo veu que el seu matrimoni s'ha aturat. El marit, Alex Larumbe, no li fa cas i els fills Rafa Jiménez i Carlos Cañas no l'ente-

nen ni ho intenten. S'imagina que proposant-los un viatge a Terra Santa s'arranjarà alguna cosa. Passa el contrari, es desferma la tempesta perfecta dins la família i surten tots els sentiments menystinguts durant molt de temps.

OFERTA CULTURAL

V. Bigas / T. Terradas

Les cases tornen a sonar a Vic

Festival El So de les Cases. Divendres 4 de juny, de 18 a 22h; dissabte 5 de juny, de 11 a 22h i diumenge 6 de juny de 11 a 13.30h en diferents escenaris de Vic.

Torna el festival El So de les Cases, que convida a visitar l'interior de diversos recintes públics i privats de Vic per escoltar un breu concert musical. Feliu Ventura, Clara Peya & Vic Moliner, The Sey Sisters, Coloma Bertran i Sanjosex o Ju són alguns dels 25 grups i artistes que intervenen aquest any

Concert de guitarra a Caldes

'La guitarra d'ahir i d'avui', amb Lluís Robisco. Casino de Caldes de Montbui. Dissabte 5 de juny, 19.00.

El reconegut músic de Caldes de Montbui ofereix aquest concert en què se centra en dos mons que conflueixen amb sinergia a les seves mans: la guitarra espanyola i la flamenca.

Música sacra amb el Cor Jove

'Lux', Cor Jove Amics de la Unió de Granollers. Vicenç Prunés, orgue. Església de Sant Esteve de Granollers. Diumenge 6 de juny, 17.30.

La formació coral dirigida per Marta Dosaigüas ofereix un concert amb un variat programa de música sacra.

El Mag Lari apareix a Centelles

'Una nit amb el Mag Lari'. Casal Francesc Macià de Centelles. Diumenge, 6 de juny, 12 i 17.30h.

Coincidint amb la Fira de la Ratafia, el televisiu Mag Lari porta a Centelles el seu espectacle, que barreja il·lusionisme i humor.

CINECLUB

'Buñuel en el laberinto de las tortugas'

Espanya, 2019. Dir.: Salvador Simó. París, 1930. Salvador Dalí i Luis Buñuel són les principals figures del moviment surrealista, però el cineasta veu com se li tanquen totes les portes després de l'escàndol de l'estrena de *La edad de oro*, la seva primera pel·lícula. El seu amic escultor Ramon Acín compra un bitllet de loteria amb la promesa que si surt premiada li finançarà el documental que vol rodar a Las Hurdes. Pel·lícula d'animació.

CINECLUB VIC
8 de juny, 20h
L'Atlàntida

'Borrar el historial'

França, 2020. Dir.: B. Delépine, G. Kervern. Tres veïns d'un suburbi es veuen superats pels seus problemes amb la tecnologia. Marie va ser víctima d'un vídeo sexual que pot fer que el seu fill li perdi el respecte. Bretand viu amb una filla que pateix assetjament a les xarxes socials i un conductor de cotxes VTC veu com les seves qualificacions de servei no milloren. Amb l'ajuda d'un pirata informàtic decideixen declarar la guerra als poderosos gegants tecnològics.

AC GRANOLLERS
4 i 6 de juny, 19h
Cinema Edison
VO subtitulada

CINEMES

CRUELLA

EUA 2021. Dir. Craig Gillespie. Amb Emma Stone. Comèdia. Cruella de Vil en carn i os, una altra vegada. La icònica malvada de *101 dàlmates*, amb el cabell tenyit meitat de blanc i l'altra meitat de color negre, i amant incondicional de les pells, és la protagonista d'aquest film. La pel·lícula narra els orígens de Cruella diversos anys abans dels esdeveniments que passaven en el clàssic de Disney. Descobrirem com Cruella es va tornar tan freda i retorçada, a més de com va néixer la seva obsessió per les pells.

feliç. Fa anys que són casats, però des que ell va vendre el seu negoci viu per als bonsais i Catherine se sent ignorada. Per si no n'hi hagués prou, la filla de la parella, de 27 anys, es planta a casa amb el seu xicot quan els fan fora del seu pis. Yann està sumit en una crisi de mitjana edat i els convidats no semblen tenir cap intenció d'anar-se'n. Catherine intentarà que tornin a abandonar el niu per recuperar les regnes de la seva vida.

DESPIERTA LA FURIA

EUA 2021. Dir. Guy Ritchie. Amb Jason Statham. Acció. H és el misteriós tipus que acaba d'incorporar-se com a guàrdia de seguretat en una companyia de blindats. Durant un intent d'atracament al seu camió, sorprèn els seus companys mostrant habilitats d'un soldat professional i deixant la resta de l'equip preguntant-se qui és realment i d'on ve. Aviat es veurà el veritable motiu pel qual H està buscant una venjança.

EL HOBBIT: UN VIAJE INESPERADO

Nueva Zelanda 2012. Dir. Peter Jackson. Amb Martin Freeman i Ian McKellen. Acció. Preqüela de la trilogia *El Senyor dels Anells*, obra de J.R.R. Tolkien. En companyia del mag Gandalf i de 13 nans, el hòbbit Bilbo Bolsón emprèn un viatge a través del país dels elfs i els boscos dels trolls, des de les masmorres dels orcs fins a la Muntanya Solitària, on el drac Smaug amaga el tresor dels Nans. Finalment, en les profunditats de la

Terra, troba l'Anell Únic, hipnòtic objecte que serà posteriorment causa de tantes sagnants batalles en la Terra Mitjana.

EXPEDIENTE WARREN. OBLIGADO POR EL DEMONIO

EUA 2021. Dir. Michael Chaves. Amb Vera Farmiga i Patrick Wilson. Thriller. Ambientada en els anys 80. Ed i Lorraine Warren hauran d'afrontar un nou cas que es presenta amb un home, Arne Cheyne Johnson, que és acusat d'assassinat després d'haver estat posseït per un dimoni.

GAZA MON AMOUR

Palestina 2020. Dir. Mohammed Abou Nasser i Ahmad Abou Nasser. Amb Salim Dau i Hiam Abbas. Romanç. Gaza, avui. Issa, un pescador de seixanta anys, està secretament enamorat de Siham, una dona que treballa en el mercat amb la seva filla Leila. Quan descobreix una antiga estàtua fàl·lica d'Apol·lo en les seves xarxes

de pesca, Issa l'amaga, sense saber què fer amb aquest misteriós i poderós tresor. No obstant això, en el fons, sent que aquest descobriment canviarà la seva vida per sempre. Curiosament, la seva confiança comença a créixer i finalment decideix acostar-se a Siham.

LA ABEJA MAYA Y EL ORBE DORADO

Alemanya 2021. Dir. Noel Cleary. Animació. L'abella Maya i el seu millor amic, Willi, rescaten una princesa formiga i es veuen embolicats en una batalla èpica entre insectes que els portarà a mons desconeguts i posarà a prova la seva amistat.

SHORTA. EL PESO DE LA LEY

Dinamarca 2020. Dir. Frederik Louis Hviid i Anders Olholm. Amb Jakob Ulrik i Simon Sears. Acció. A la Dinamarca actual, una societat multicultural, segregada i plena de tensions racials, Talib, un jove immigrant de segona generació, entra en coma estant sota tutela policial. Mentre els agents de policia Høyer i Andersen fan una patrulla rutinària pel gueto de Svalegarden s'anuncia la

mort del jove, notícia que deslliga violents disturbis en el veïnat, que es converteix en un infern sense sortida per als agents.

SPIRAL: SAW

EUA 2021. Dir. Darren Lynn Bousman. Amb Chris Rock, Max Minghella i Samuel L. Jackson. Terror. Treballant a l'ombra d'un policia veterà, l'intrèpid detectiu Ezekiel Zeke Banks i el seu company novençà prenen les regnes d'una recerca relacionada amb una sèrie d'assassinats que alberguen uns certs paral·lelismes amb el sagnant passat de la ciutat. A mesura que aprofundeix en el misteri, Zeke descobreix que ell mateix s'ha convertit en l'epicentre del macabre joc de l'assassí.

THE GOOD TRAITOR

Dinamarca 2021. Dir. Christina Rosendahl. Amb Ulrich Thomsen. Drama. Henrik Kauffmann és l'ambaixador danès a Washington en 1939. En començar la II Guerra Mundial la situació es torna crítica, sobretot després que les tropes alemanyes envaeixin i ocupin Dinamarca. En aquest moment, Kauffmann pren una decisió crucial en la història: declarar-se l'únic representant veritable d'una Dinamarca lliure en oposició als nazis.

CARTELLERA

CAMPRODON		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dilluns
Casal Camprodoní	Mamá María	-	18.00 i 21.00	18.00 i 21.00	-
RIBES DE FRESER		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dilluns
Catalunya	Monsieur Verdoux	-	19.00 (VOSE)	-	-
RIPOLL		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dilluns
Comtal	Cruella	-	17.30 i 20.15	17.00 i 19.45	20.30
VIC		Dissabte	Diumenge	Dimarts	
L'Atlàntida	Buñuel en el laberinto de las tortugas	-	-	20.00 (Cineclub Vic) (VOSC)	
VIC		Divendres	Dissabte i diumenge	De dilluns a dijous	
Sucre	Expediente Warren. Obligado por ...	17.45, 19.00 i 20.55	11.35 (dg.), 16.10, 18.20 i 20.45	17.45 i 20.30	
	Expediente Warren... (VOSE)	-	-	18.45	
	Shorta. El peso de la ley	18.30 i 21.50	11.50 (dg.) i 17.25	18.10 i 21.10	
	Gaza mon amour	17.40	17.40	-	
	El Hobbit: un viaje inesperado	19.05	19.05	-	
	El Hobbit: un viaje inesperado (VOSE)	-	-	20.05 (dl. a dc.)	
	The good traitor (cat)	21.10	20.25	20.55	
	Gaza mon amour (VOSE)	21.10	21.10	-	
	La abeja Maya y el orbe dorado	17.40	11.50, 13.50, 15.45 i 17.40	17.20	

Bon Jovi From Encore Nights	-	-	20.30 (només dijous)
Cruella	18.00 i 20.30	11.30 (dg.), 14.25, 16.00, 18.00 i 20.30	18.00 i 20.10
Despierta la furia	18.30 i 20.40	11.45 (dg.), 15.50, 18.30 i 20.40	18.30 i 20.40
Uno de nosotros	20.25	11.40 (dg.), 16.00, 18.10 i 21.00	17.55
Spiral: saw	22.00	19.15 i 22.00	17.40 i 19.25
El olvido que seremos	19.20	19.20 i 21.50	20.00
Rondinaire, el conte d'un bruixot	17.15	11.40 (dg.)	-
Tiburón blanco	19.25	19.25	21.10
Este cuerpo me sienta de muerte	-	15.45	-
Godzilla vs Kong	-	15.30	19.00
Raya y el último dragón (3D)	-	11.30 (ds.), 11.45 (dg.) i 16.55	-

CARDEDEU		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dijous
L'Esbarjo	El fotógrafo de Minamata	20.00	20.00	19.00	-
	Otra ronda	-	-	-	20.00

LA GARRIGA		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dilluns
Alhambra	Vindran temps millors (documental)	20.30	-	-	-
	Gaza mon amour	16.45	18.30	15.30	20.15
	First cow	-	20.15 (VOSE)	17.00	18.00
	Cruella	18.15	16.00	12.00	-
	Mi tío	-	-	19.00	-

GRANOLLERS		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dimarts
Edison	Borrar el historial	19.00 (VOSE)	18.00	19.00 (VOSE)	-

GRANOLLERS		De divendres a diumenge	De dilluns a dijous
Ocine	Expediente Warren: obligado por ...	16.00 i 18.00 / 17.30, 19.45 i 22.00 / 21.20	16.00 i 18.15 / 17.30 i 19.45
	Expediente Warren ... (VOSE)	20.30	20.30
	Cruella (Atmos)	16.00, 18.30 i 21.00	16.00 i 18.30
	El olvido que seremos	16.00	16.00
	El hobbit: un viaje inesperado	18.30	18.30
	Godzilla vs Kong	21.45	15.45
	Barbie y Chelsea: el cumpleaños perdido	16.15	-
	The good traitor	16.15 / 22.00 / 20.00	16.15 / 20.00
	Los Croods 2: una nueva era	18.30	18.30
	Nadie	20.20	20.20
	Poliamor para principiantes	22.10 / 15.50	16.15
	Tiburón blanco	16.00	15.45
	Dios mío, los niños han vuelto	17.45 i 19.30 / 16.00 i 22.15	17.45 i 19.30 / 16.00
	Ups 2 ¿Y ahora dónde está Noé?	16.00	16.00
	Cruella	17.45 i 20.15 / 21.45 / 17.00 i 19.30	17.45 i 20.15 / 17.00 i 19.30 (dj. no)
	Despierta la furia	16.00 / 19.30 i 21.45 / 17.40	16.30 / 20.15 / 18.00
	Spiral: saw	18.15 i 20.00 / 22.15	18.45 i 20.30
	Shorta. El peso de la ley	17.45 / 20.00	17.45 / 20.30
	Tom y Jerry	15.50	16.30
	La abeja Maya y el orbe dorado	17.45	18.30
	El viaje de Chihiro	19.50	20.15
	Este cuerpo me sienta de muerte	15.50	16.15
	Uno de nosotros	17.50 i 22.00	18.20
	Bon Jovi from Encore Nights	-	20.00 (dj.)

SANT CELONI		Divendres	Dissabte i diumenge	Dimecres
Ocine	La abeja Maya y el orbe dorado	17.45	16.15	-
	Cruella	18.30, 19.30 i 21.00	16.00, 17.00, 18.30, 19.30 i 21.00	18.30, 19.45 i 21.00
	Expediente Warren: obligado por ...	18.15, 20.30 i 21.45	16.00, 18.15, 20.30 i 21.45	18.15 i 20.30
	El hobbit: un viaje inesperado	18.30	18.30	18.30
	Despierta la fúria	18.00 i 20.10	18.00 i 20.10	20.20
	Nomadland	22.00	22.00	-
	La abeja Maya y el orbe dordo	-	16.15	18.00
	Spiral: saw	22.20	22.20	-

PASSATEMPS

MOTS ENCREUATS

Pau Vidal

1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												
13												

HORIZONTALS: 1. Saltar-lo és una especialitat de les Olimpíades del comerç. Un bon magreig a la ficció cinematogràfica / 2. No cal calçar, només aixecar. Brut i greixós com una llebre amb sofre / 3. Límits del radiotelègraf. Si està tan sec deu ser per la ruta que el feia ballar. Cap de llista / 4. Segrestà força ràpid. Sembla repulsiu, però és un fonema que fa clac / 5. Jubilat assegut en una butaca per estudiar-se la lletra. Interior (breu) de pinta / 6. Al cul del món. Són clients habituals de Tunisair / 7. Penjoll d'avellanes de can Carrasco. Avui toca fer el de tot l'any (televisivament parlant) / 8. Aquella flaire poc intensa que sempre fa a Santa Maria. Conduït, i no pas amb nervis. El franc / 9. És a la sang com a la banca la bancarrota. Lligat per una tuna camuflada / 10. Licor de cirera a la salut d'en Perot. Poca pela / 11. L'estranya faula de la barca de l'almirall. El màxim que pot oferir el pontífex / 12. Dos quarts d'onze. Costeruda, dificultosa. Fou en certa manera un ovni dels ianquis / 13. Un reprimint dins de cada politicastre. No és cosa de mapes ans de muntanyes africanes.

VERTICALS: 1. Ple d'estelles i branques seques, com a Tarragona i Gratacós. Al carrer es demana i a casa es crida / 2. Banc de sorra molt útil per fer càmpings. Germànica antiga, de quan parlaven xava / 3. Cor de puça. Enemic natural de la classe (treballadora). El nucli de la qüestió / 4. S'aconsella no fer-li petons, a aquest insecte. Covat com l'arròs d'ocell migrador / 5. S'esdevenia en un període geològic. Conquerir a la manera dels trobadors / 6. Cap de llesta. Escatima de tal manera que només queda una samarreta. Acaben en venda / 7. Poden ser més agradables de llegir que un llibre. Generós de timó / 8. A l'hora de pescar lluç és la primera. És relatiu, que sigui clavat a tal / 9. La part més freda de la capella. O cobreixen o instal·len, i en tots els casos pugen. Dimarts a migdia / 10. Descoordinats a l'hora de parlar. Enfonseu començant pel peu / 11. Per laurenci. Illa de cases a la manera romana. A l'ànima del rufià / 12. O és un hippy o un barbut. Tal com passem llista els últims són els primers.

SUDOKUS

AMIC

Ompli la quadrícula de 9x9 caselles dividides en subquadrícules de 3x3 amb les xifres de l'1 al 9. No s'ha de repetir cap xifra en una mateixa fila, columna o subquadrícula.

Dificultat: mitjana

	4	7			6			
6	9	5				8	4	7
	2							
3								8
			8	7	3	2		6
	8		6	2		5		
4		8	5					3
2								6
				8		4	7	5

Dificultat: molt difícil

		3		9		5	6	
								7
			5					
	9	6	4			2		
						4	8	
	7					2	6	5
			2		4			1
1		7						
2	4	1				9		

SOLUCIONS

9	3	6	2	8	1	4	7	5
2	5	1	4	3	7	9	6	8
4	7	8	5	6	9	1	3	2
7	8	9	6	2	4	5	1	3
5	1	4	8	7	3	2	9	6
3	6	2	1	9	5	7	8	4
1	2	3	7	4	8	6	5	9
6	9	5	3	1	2	8	4	7
8	4	7	9	5	6	3	2	1

Dificultat: mitjana

7	2	4	1	8	3	9	5	6
3	1	5	7	6	9	8	2	4
6	8	9	2	5	4	7	3	1
4	7	8	9	3	2	6	1	5
2	3	1	6	7	5	4	8	9
5	9	6	4	1	8	2	7	3
9	6	7	5	2	1	3	4	8
8	5	2	3	4	6	1	9	7
1	4	3	8	9	7	5	6	2

Dificultat: molt difícil

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
T	A	U	L	E	L	L	P	A	L	P		
A	L	Ç	A	R	L	L	E	F	R	E		
R	A	P	I	A	V	L	S	I	U			
A	C	A	D	E	M	I	C	I	N	T		
N	T	U	N	I	S	E	N	C	S			
C	A	R	A	S	R	E	S	U	M			
O	L	O	N	A	T	L	E					
S	A	N	G	O	T	A						
S	A	N	G	O	T	A						
M	A	R	R	A	S	O	U	I	P			
F	A	L	L	A	S	U	M	U	M			
O	N	A	D	U	A							
C	A	S	T	A	T	A						